

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

4 APRIL 1995

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heren L. Goutry en A. Schellens —

houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk

AMENDEMENTEN

**voorgesteld door de heren J. Geysels en H. Lauwers
na indiening van het verslag**

Artikel 6

In 2°, b) op de derde regel het woord „vijfduizend” vervangen door het woord „drieduizend”.

VERANTWOORDING

De koppeling van het niet-landelijk criterium aan een grotere schaal dan bij de landelijke instellingen is onverdedigbaar. Een spreidingsbeleid kan evenzeer gerealiseerd worden via de optelsom van regionale 3.000-ureninstellingen dan via landelijke instellingen, die vaak een optelsom zullen zijn van kleinere 1.000-uren vestigingspunten. Het uren criterium voor de landelijke en de niet-landelijke instellingen moet gelijk zijn. Kenmerkend voor een niet-landelijke instelling is het pluralistisch karakter van deze instellingen.

Zie :

665 (1994.1995)

- Nr. 1 : Voorstel van decreet
- Nr. 2 : Amendementen
- Nr. 3 : Verslag
- Nrs. 4 en 5 : Amendementen

Artikel 19

Paragraaf 2 vervangen door wat volgt :

„§ 2. De erkende instellingen en het erkende samenwerkingsverband krijgen ren halftijdse bijkomende educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd per gerealiseerde schijf van duizend tweehonderd vijftig uren boven de drieduizend uren. “.

VERANTWOORDING

Wil men echt schaalvergroting stimuleren dan is het wenselijk dat grote instellingen en vooral grote samenwerkingsverbanden dezelfde faciliteiten krijgen als de kleinere instellingen en samenwerkingsverbanden. Het is daarom wenselijk – net zoals in het verenigingsdecreet — een lineair criterium uit te werken voor de toekenning van bijkomend personeel met vrijstelling van cursuswerk dat kan ingezet worden voor allerlei logistieke taken in de instellingen. De formulering van het voorstel van decreet werkt de schaalvergroting niet in de hand. Door de toekenning van bijkomend personeel te limiteren op 7.500 uren wordt de opsplitsing in kleinere entiteiten in de hand gewerkt. Dit heeft ontcogensprekelykeen beduidende mecruitgave voor de overheid tot gevolg.

Omwille van het irrelevante onderscheid in de normering van landelijke en niet-landelijke instellingen wordt in dit artikel alleen gesproken over erkende instellingen en samenwerkingsverbanden.

J. GEYSELS

H. LAUWERS
